GÖMBÖCFUTÓ (*OMOPHRON LIMBATUS*) BÁTORLIGETEN. 1986. július 14-én fénycsapda anyagban került elő 1 példánya. A Fényi-erdő, mint az ország legkutatottabb területe is hozhat még mindig új fajokat. Ez a futóbogár szorosan kötődik a víz közelségéhez, főleg homokos partokon él, éjjel aktív állat. Európában csak szigetszerűen elterjedt, többnyire ritka futrinka Magyarországon. Az eddig megjelent Bátorliget élővilágát taglaló monográfiák egyikében sem szerepel, ezért a területre nézve új fajnak tekinthető.

Szabó Sándor

ADATOK A DEBRECENI EGYETEM TEK BOTANIKUS KERTJÉNEK ROVARVILÁGÁHOZ. Hajnalbogárfélékhez (*Lycidae*) tartozó élénkpiros színezetű, 7-12 mm hosszúságú bogarakat találtam 2011. június 25-én Yucca virágokon a Botanikus Kertben. Magyarországon ezt a családot 7 faj képviseli. A madarak ezeket a bogarakat nem fogyasztják, mivel hemolimfájuk egy licidsavnak nevezett többszörösen telítetlen zsírsavszármazékot tartalmaz. Erre utal a bogarak rikító, figyelemfelkeltő, ún. aposzematikus színezete. A fajt Kaszab (1955) munkája alapján vérbogárnak (*Lygostopterus sanguineus*) határoztam meg. Ez egy lapított testű, megnyúlt, szárnyfedőjén hosszanti bordákat viselő, finom bársonyos piros szőrzetű, élénk mozgású bogár. Lábai egyformán 5-lábfejízűek, potrohuk 6 szelvényű. Mindkét ivar fejlett szárnyú, röpképes. Külsőleg a *Trilobitákra* emlékeztető, lapított testű lárváik korhadt fában, tuskókban, vagy avarban apró lárvákra vadásznak vagy gombákkal táplálkoznak. A kifejlett bogár rövid életű, ezért feltűnő színe ellenére ritkán látható. Virág- és napfénykedvelő állatok, ellentétben a többi hazai hajnalbogár-félékkel, amelyek inkább árnyékos erdők belsejében élnek. A vérbogár imágó nem távolodik el a lárvakori élőhelyétől. Fontos pollinátor szerepet lát el, míg a lárvája korhadéklebontási folyamatokat segíti. A vérbogár a Nagyerdő ma még változatos faunájának érdekes, megőrzésre érdemes komponense. Ez leginkább a korhadó fatörzsek kíméletével oldható meg. Irodalom: Kaszab, Z. 1955. Különböző csápú bogarak I. Lágytestű bogarak. In: Magyarország Állatvilága, VIII. 1. (szerk.: Székessy V.), Akadémiai, Budapest, 144 pp

Szabó Sándor

SZARVASBOGÁR (*LUCANUS CERVUS*) TISZAFÜRED BELTERÜLETÉN. Legnagyobb termetű bogarunk agancsot viselő hímjeivel és szelídebb külsejű nőstényeivel napjainkban elsősorban hegy- és dombvidékeinken találkozhatunk. Hajdan, amikor a Tisza árterének magasabb részeit még tölgy-kőris-szil ligetek borították, az Alföldön is gyakori lehetett ez a tölgyeseket kedvelő faj, de a kultúrtájjá vált térségben kevés helyen találta meg életfeltételeit. Ennek megfelelően Tiszafüred környékéről sem voltak adataink az előfordulásáról, ám meglepetésünkre előbb 2009. nyarán, majd 2011. augusztus 5-én is egy-egy nehezen mozgó, de élő példányára találtunk a város belterületén. Megjelenésüket az magyarázhatja, hogy a Kiskörei-víztározó (Tisza-tó) létesítése miatt kivágott hullámtéri erdők pótlására a ’70-es évek elején néhány hektár tölgyest telepítettek a lakott terület közelébe. E tölgyligetek fái között itt-ott már korhadó törzsek is akadnak, amelyek ideális táplálékot biztosítanak a bogarak lárvái számára. A szaporodás idején szárnyra kelő imágók valószínűleg ezekről az élőhelyekről tévednek be a település belterületére.

Harka Ákos